

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenomni nedelje in praznike.

Inserati: Prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupički in uradni oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklici, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K. Zenitne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znak za odgovor.

Upravnštvo „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaflova ulica št. 5, prtično. — Telefon št. 304.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:		V Izvenomstvu:	
celoletno naprej plačan .	K 180—	celoletno	K 240—
polletno	90—	polletno	120—
3 mesečno	45—	3 mesečno	60—
1	15—		20—

“Pri morebitnem povračaju se ima daljša naročina doplačati.”

Novi naročniki na pošiljanju v prvič naročino vedno po nakaznici.

Na samo pismena naročila brez poslatve denaria se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflova ulica št. 5, L nadstropje.

Telefon št. 34.

Dopise sprejemajo le podpisane in zadostno izvravane.

Rokopisov ne vraca.

Posamezna številka velja 1 krona.

Poštnina plačana v gotovini.

Tusarjev sestanek s conte Sforzo.

Trst, 13. avgusta.

Rimska „Tribuna“ objavlja naslednje poročilo o sestanku čehoslovaškega ministrskega predsednika Tusara z italijanskim ministrom za zunanje stvari, conte Sforzo, in Benetkah. List pravi, da je bil pogovor med obema državnikoma dolg in prisrčen, ter nadaljuje:

„Sestanek je imel le značaj mednarodne vladnosti, toda z ozirom na to, kar je bilo, na prisrčnost in dobro podlago že med vojno med Italijo in Čehoslovaško ustvarjenih plodonsnih medsebojnih odnosa, je lahko umiljivo, da je imel sestanek gotovo veliko politično važnost, ki pa se more še povečati z ozirom na temni položaj na evropskem vzhodu, česar razjasnjenju je Italija neumorno posvečala in še posveča vso skrb in pozornost.“ Poročevalec pravi, da mu ni bilo moglo dobiti neposrednih izjav o predmetih, o katerih sta razpravljala državnika, izvedel pa je iz ust spremstva, da je bil češki ministrski predsednik zelo zadovoljen s sprejemom in okolnostjo, da se je mogel neposredno porazgovoriti z italijanskim ministrom. Potrdil da je conte Sforzi prijateljska častva čehoslovaškega naroda napram Italiji in trdno voljo, da se ta častva prav gotovo ohranijo in da se bodo tudi uveljavljala praktično potom udejščitev gospodarskih zvez med Italijo in Čehoslovaško. Koristnost teh vzajemnih, ozkih in neposrednih zvez nista razmatrala samo z ozirom na odnosajoče med tema državama, temveč tudi v zvezi s sloškim kočljivim položajem evrop. vzhoda, v katerem bi po smernicah, ki jih sledi Italija, Čehoslovaška mogla tvoriti trden element reda in ravnotežja. Z ozirom na važni položaj, ki ga zavzema nova Čehoslovaška republika med narodi, ki so vrazili iz Avstro-Ogrske, in z ozirom na še nerešeno jadransko vprašanje, ni neverjetno, da se je pogovor doteknil tudi tega predmeta, ki pa je pač prekočljiv, da bi se moglo pričakovati, da bi se izvedele podrobnosti. Z obem strani se pač ni moglo reči drugega nego podudarjati veliko korist, ki bi jo imeli vsi, zlasti pa iz monarhije vstali narodi, od ureditve jadranskega vprašanja in popolne upostavitev trgovine v teh deželah. V ostalem pa naj je Tusar pripomnil s svoje strani karkoli, conte Sforza ni mogel storiti drugega kot potrditi tisto stališče Italije, kakor ga je odločno poduarjal v parlamentu, namreč stališče brezvomne spravljivosti, ki je vedno navdajala Italijo, toda obenem stališče mirnega, sigurnega in zaupljivega pričakovanja. — Ob slovesu je gospod Tusar ponovil napram conte Sforzi izraz svojega občudovanja laškega naroda in izrazil svoje posebno spoštovanje napram ministrskemu predsedniku Giolittiju in željo, da bi se mogel v kratkem sniti žnjim. Ali je gospod Tusar izrazil conte Sforzi svoje občudovanje tudi nad laško kulturo in civilizacijo, ki je gotovo videl njune sadove na svoji poti skozi Trst, rimska „Tribuna“ ne poroča.

Drug rimski list „Epocha“ poudarja, da mora važnost tega sestanka spoznati pač vsakdo. V zadnjih časih da

so se širile vesti o nekem gibanju, ki se je pojavilo v Pragi in je imelo za namen ustvaritev nekakega predstavnega slovanskega bloka, na čigar čelo bi hotel stopiti Čehoslovaška in ki naj bi obsegal tudi Jugoslavijo in Bolgarsko. Govorilo se je tako o neki morebitni balkanski zvezi. Od raznih prizadetih strani se je opovrgla ta vest. Zlasti Bolgarska je izjavila, da ne bi mogla stopiti v zvezo, v kateri bi bila na tretjem mestu in da sploh ne more biti zaveznica Jugoslavije. Toda vključno temu se dela silno živahno i v Sotiji i v Beogradu i v Pragi. Za Italijo je zelo zanimivo, da iz kar največje bližine opazuje te dogodek in po njih ureja svoje zaključke, in to tembolj, ker se tudi v laških zborničnih krogih pripisuje sestanku v Benetkah precejšnja važnost.

„Il Giornale d’ Italia“, ki je zatrjeval, da se conte Sforza namerava v Benetkah sniti z jugoslovenskimi zastopniki, še vedno vstraja na svoji trditvi o skorajšnjih laško-jugoslovenskih pogajanjih ter pravi, da je bil Tusarjev sestanek s conte Sforzo le slučajen in da zato ni verjetno, da bi se bilo na sestanku razpravljalo o jadranskem vprašanju in vprašanju vzhodnih meja Italije. List upa, da je res, kar se zatrjuje v krogih, ki so v zvezi z laškim vnašanjem ministrom, namreč, da je imel sestanek v Benetkah le značaj mednarodne vladnosti. Vendra pa meni list, da se je na ministru Sforzi opažala neka nekontovost v mislih in namenih, ki bi mogla biti res nesrečnosna, ker je sedaj treba imeti jasne in trdne misli. »Naši ne-spravljivi jugosloveni sovražniki, ki zastopajo svoje blazne želje vse do Trsta, Gorice in Nadiže, le izkorisajo naše razmere in našospravljivost.« List zaključuje z grožnjo, da bi se v primeru še nadaljnih poončščanih, sedaj, ko se je bilo treba odreči Valon, nepreklicno razbila Giolittijeva večina in bi šle stranke vsaka svojo pot.

Laška vlada se povsem tem ne nahaja v najprijetnejšem položaju, ker ima okroginokrog sebe nastavljene nacionalističke vojhune, ki strogo pazijo, da ne bi se storil kak korak, ki bi pomenjal »popuščanje« napram Jugoslaviji v jadranskem vprašanju. Do novembra, ko se zopet snide laška zbornica, je sicer poltretji mesec in torej dovoli časa, da bi se storilo in rešilo marskaj, posebno kaj takega, pri čemer bi družiče nacionalistički kričači v zbornici delali uspeh uničujočo zezgo. Če bi imela laška toliko poguma, da bi se upala pričeti in dognati do zaključka pogajanja za rešitev jadranskega vprašanja in potem novembra postaviti zbornične kričače pred storilničnimi, bi bila stvar v resnici rešena. ker bi potem moralna vlada tudi imeti pogum, poslati zbornico k vraku in razpisati nove volitve, ki bi gotovo dale večino, ki bi bila za vsaj kolikorliko pravilen sporazum z Jugoslavijo. Da bi se na laško vlada povznela do take odločnosti, pa ni misliti, in tako nači tudi v novemburu ne bo drugače, kakor je bilo doslej. »Es wird fortewurftelt!«

Mizerija pri naših državnih železnicah v Sloveniji.

Naše železnice so bile že doslej drage. Prišlo pa je zopet novo močno povišanje. Pri vsej tej draginji železniškega prometa pa so prevozne pravice zelo slabe. Položaj v tovornem prometu se dan na dan slabša. Slabe prilike občuteva zlasti trgovina in industrija, ki ima prevažati velike množine. Naša lesna trgovina in industrija opravičeno toži vsled neugodnih prevoznih prilik. Popoln zatočaj preti! Vsi, ki pozujajo prometne

nočemo. Vemo pa, da sedanji obಗrizek prejšnjega državnega ravnateljstva v Ljubljani nikakor ne zadošča. Tukajšnje upravno vodstvo, ki ima res dobro voljo, mora dočakati tako uredbo, da bo moglo dale. Nam ni za ime in ne za nečimernost, ampak za stvar. Naše opozoritve doslej niso pomagale. Razdorno delo gre da. Pred nekaj dnevi so razgnali še strojni oddelki. Naši strokovnjaki odhajajo v Zagreb. Odondonot na ni moč vršiti za nas službe kakor je po-

trebno. Te dni so celo v svojem prvočnem ozemlju prišli tako daleč, da so morali prenehati obrat, ker niso skrbeli za premog iz Pečuhha. Mi nočemo razmer, ki so nastale okoli Vinovcev. Živ promet ima žive potrebe. Vnebovijoča krivica se nam godi in brezprimerno je zapostavljanje Slovenije, ki ga tripi in podpira dr. Anton Korošec kot železniški minister. Ali on res ne ve, kaj vse je v igri? Gospod dr. Korošec: Periculum in mora.

Telefonska in brzojavna poročila.

SPOLOŠNA STAVKA PRISTANIŠKEGA DELAVSTVA V ITALIJII.

Trst, 13. avgusta. Iz Genove se poroča: S sindikat organizacij pristaniškega delavstva je proglašil splošno stavko v vseh italijanskih pristaniščih, ker se ni dosegel sporazum med zvezami pristaniškega delavstva in transportnim ministrtvom. Stavka se je pričela dav. Sindikat je odredil, da se mora stavka izvajati z vso strogostjo. Pristaniško delavstvo hoče s to stavko priboriti tudi rešitev vseh ostalih svojih gospodarskih in pravnih vprašanih.

ČEŠKO - ITALIJANSKI SPOZAZUM.

Trst, 14. avgusta. Iz Rima se poroča: O sestanku conte Sforze s čehoslovaškim ministrskim predsednikom se že vedno varne naivečja tajnost. Povod za sestanek je morda dala potreba popolnega sporazuma med Italijo in Čehoslovaško z ozirom na stališče, ki bi ga mogli zavzeti Jugoslavija in Madžarska, govorito ne v prid italijanskim koristim. In zato poizkusov, da bi se tudi Čehoslovaška prizemila v njih delokrog. Italija je smatrala za potreben, da ustanovi prijateljski in lojalni sporazum s Čehoslovaško, in iz prihajajočih vesti bi se dalo sklenati, da je conte Sforza dosegel celi, ki si ga je postavil.

ANGLIJA PRIZNAVA SOVIJETSKO RUSIU.

Pariz, 14. avgusta. »Temps« poroča, da vsebuje brezična brzojavka iz Moskve definitivne pogodbe angleške vlade za priznanje ruske sovjetske vlade. Ti pogoji so: Ustavitev posrednih in neposrednih sovražnosti s Poljsko na obeh straneh. Vrnitev civilnih in vojaških ujetnikov. Ugotovitev in izplačilo škode zasebnikom. Anglija s svoje strani ne zahteva takojšnje likvidacije teh odškodnin. Anelli sprejme ruske pogodbe za obnovitev trgovinskih zvez med obema državama. Sovjetska vlada je vzel na znanje vse te pogode.

RUSKA VOJSKA NA POHODU.

Berlin, 14. avgusta. Iz Varšave beži ljudstvo v masah in v velikem neredu. V Odansku je pribelalo v zadnjih dveh dneh nad 10.000 beguncev. Ruska vojska je na pohodu ob vsej severni fronti.

RUMUNIJA IN RUSIJA.

LDU Bukarešta, 13. avgusta. (DKU) Rumunija vlada je na toto sovjetske vlade, ki se tiče mirovnih predlogov, nastopno odgovorila: Rumunski se ne nahaja v vojem stanju z Rusijo in zato ne more začeti mirovnih pogajanj, da konča vojno, katere sploh ni vodila. Ker obstoji med Rumunijo in Rusijo mirovno stanje, se more tedaj te le priznati, kar morejo storiti pooblaščenci obeh vlad. Rumunski vlada končno izjavila, da se Rumunija, v veri, da se z Rusijo ne nahaja v vojem stanju, požurila odpeljati zastopnike k nameravani londonski konferenci.

RUSIJA IN NEMČIJA.

LDU Berlin, 13. avgusta. (DKU) Pariska izdaja lista »New York Herald« pričakuje veste o voja-

menterji so se dne 12. t. m. vrnili s fronte. Sporazumi so se z zastopniki sovjetske vlade glede sestanka delegatov v svrhu pogajanih za premirje in mir v Minsku. Poljsko delegacijo tvorijo državni podstatnik Dombrowski in Vroblevski ter zastopniki parlamenta in generalnega štaba. Delegati bodo prekoračili fronto dne 14. avgusta zjutraj. Časnikarjem je vstop dovoljen.

RUSIJA IN FINSKA.

LDU Helsingfors, 14. avgusta. (DKU — Havas) Rusija in Finska sta podpisali pogodbo za premirje.

ANGLEŠKO - FRANCSKO NESOGLASJE.

LDU Pariz, 13. avgusta. (DKU Wolff) Saint Brice piše v »Journalu«: Afera Wrangel je le epizoda. Nesoglasje med Francijo in Anglio temelji globlje. Neomejuje se le na rusko politiko, temveč v igri stoji vse versailleski sistem. Že mesece se bojimo odločitve in izpreambare. Ako bi tudi sedaj storili, bi težko le odgodili. Millerand je položil roko na rano. Naj je tedaj ne odtegne, preden se ne zaceli.

VENIZELOS.

DU London, 14. avgusta. (DKU) Vest o atentatu na Venizelosa je londonske kroze silno presenetila. Westminster Gazette piše, da bi doživelj Grčija težak dan, če bi bila krogla bolje zadela. Venizelos je danes ena izmed najpovpljivejših osebnosti v Evropi. Njegova smrt bi povzročila na Grškem kaotične razmere. Zdravnički upajo, da bo možel Venizelos zavesti kliniko v treh dneh.

TURŠKA MIROVNA POGODBA.

LDU Beograd, 14. avgusta. Iz Pariza javlja: Končno je podpisana turška mirovna pogodba. Ceremonije so se vrstile včeraj popoldne. Do zadnjega časa nismo vedeli, ali se pogodba podpiše ali ne, ker Turki niso hoteli pogodbe podpisati prej, dokler je ne bi podpisale vse ostale sile. Končno pa so jo vseeno podpisali. Jugoslavija ni hotela podpisati, ker noč prevzeti enega dela dolgov prejšnjega turškega imperija. Hedžus na zaradi nedavnih dogodkov v Siriji.

Za tri ure naprej.

Ko smo prišli na Rusko, smo morali svoje žepne ure naviti po rusko. Pri nas smo pomaknili čas za eno ure naprej. Rusi pa so v svojem reformizmu pomaknili čas kar za tri ure. In tako je polno, ko vstane kmet, da gre začeti svojo zelenjavo, in ko gre o boljševiški polnoči spati, gre spati s kokščini.

Kako se kupuje železnički listek.

V deželi, kjer je individualni odpravljen, ne moreta na vlak po svoji volji. V buržoaziski deželi kupite listek na postaji, pa se vseude na vlak. V Rusiji se vrši dolga procedura, preden prideš do listka. Treba je legitimacijski, krtnegi list, dokumentov, potrjajočih usluženje. Poizvedovanje, po-vpraševanje, pet ali šest brzovjakov iz sovjetskega glavnega mesta, potem še dobile uradno listino, ki opisuje svrhu volega potovanja. S to listino se mora kupiti vojni listek.

PO PRVEM MAJU.

V Jamburku, prvem sovjetskem mestu, po prvem maju, se je videla povsod velika slika Ljeminja, ovita rdeče. Na raznih krajinah agitacione slike: Kosmat delavec drži kladivo in koso,

</div

rani kapitalist se valja na kupu zlata, pozvi na delavce za zvišanje produkcije.

Boljševiska gledališča in baleti.

Kruha in iger so dajali v Rimu nezadovoljnemu ljudstvu, v Petrogradu dajejo malo kruha pa več gledališča. Igrajo čestkrat na teden, v nedeljo za vojake in pomorščake, v četrtek za stroke, v ponedeljek se ne igra, druge dneve so predstave za proletariat. Komunistična trditve, da vse vrste dobivajo vstopnice v gledališče brezplačno, je v praksi tako, da 60 odstotkov listkov zasežejo sovjetti, drugi se prodajajo. Pod vlado takega krivega socializma so mali ljudje ravno tam kakor poprej, za nje ni mesta v gledališču, prijatelji in privrženci komunizma pa morejo v gledališču parkrat na teden. Slišal sem to iz njihovih lastnih ust. To je nadalje potrditev besed, katere je izrekel Ljenin pred revolucionijo: Država je moč, organizirana v manjšini privilegiranih razredov. Nadomestimo nihovu manjšino s svojo pa se postavimo vladnega stroja. Komunist je tako nadomestil buržoza, tako da ni bilo objubljene raja za resnično proletariat. Gledališča so tako ponarodnjena ali ne vsa, kajti nekatera so podkupile tovarishe komisarje pa morejo pobireti osebne prijemke. Cene so različne po gledališčih. V gledališču »Marie«, ki je najlegantnejše, sem dobil ložo za 300 rubljev. Nič se ni v njem izpremenilo, samo precej rdečih praporov je na novo izvedenih. V gledališču je bilo največ žensk. Balet z imenom »Raimonde«. Ne kaže princezinja je zaljubljena v nekega viteza, saracenski roparji pa jo ugrabijo in spravijo na grad svojega gospodarja, kjer je zavala s plesom itd. Končno pride vitez in jo osvobodi. Kako pa naj tak načina predstave vpliva na ljudi, kako naj mu dviga duševni nivo? Na koncu predstave je bilo navzočih komaj še stot oseb. Gledališče tam, kjer sto metrov v bližini umirajo ljudje glađu. Prijel sem se za glavo, da bi se vprašal, ali ni to samo fantastični sen?

Petrograd.

Boljševisko enakost sem videl že v prvem vlaku proti Petrogradu. Spal voz je bil za one, ki so v boljševiski višji službi, kajti tudi v boljševiski birokraciji so stopnje; plebejci so bili namečkani v tretjem razredu in v živinskem vozovih. Vlak je bil prepaločen, ljudje so sedeli po strehah in kjerkoli je kdo mogel. Jaz sam sem stal. Na postaji me je čakal komisar bojševik. Na postaji ni bufeja, kajti živil je malo, pa tudi kioski z novinami ni, ker ne prihajajo nikaki drugi časopisi razven jednega boljševiskega. Na vhodih stojte vojaki z bajonetmi. Hočem videti mesto po noči. Vse tiko, nikjer nobenega izvoščka in nobenega drugega voza. Konjiv ni, so jih pojedli. Na obvodnem kanalu in pa Fontanci ni nikakega sledu več o trgovini. Pa kako življenje je gospodovalo tu! Na nabrežju se je kupilo drvo ogromne množine. Danes tu ni ničesar. V polovici ulice dva zapuščena tramvajska voza, polna smeti. Nobeno okno ni razsvetljeno, ni petroleja, na ulici ni plinovih svetilk, ni oglja, samo tuinjam kaka električna žarnica. Le malokogov se vidi, kjer je na ulici, podviza. Ali zato pa stoji v vratih vsake desete hiše mož ali žena v uniformi, s puško ob nogi. Pozvonil sem v hotelu France. Nobenega odziva. Odprl sem vrata in videl vse prazno. Neki tatarski vojaki si je postjal s papirjem in spi. V sobi ni nikake oprave. Hotel je prazen. To je tako, kakor da bi bil Petrograd mest, iz katerega je ušlo prebivalstvo in vzel s seboj vse svoje reči. Kaka strašna katastrofa se je dogodila? Kolera, potres? Nič tega, marveč boljševizem. Po dnevi je v Petrogradu nekako živahnejše, več je vojakov nego občanov, trgovine ni nič. Na Nevskem prospektu sem našel komaj 20 malih trgovin. Vsaka kolikor toliko večja trgovina je komunizirana. Prodajajo razglednice, parfume, rože. To se ni dalo dobro, »socializirati. Jedna roža pa stane petnajst sto rubljev! Tako daleč so prišli sovjetski novci, tako je padla trgovina.

Sovjetska diplomacija.

Vlaki v Rusiji vozijo vedno bolj v jedno in isto smer, to je proti Petrovemu dvoru, kjer se nahaja ogromen prostor za lokomotive, ki jih je treba popraviti. Ali to je težko storiti, ker socializirani kamini prenehačajo goreti druga za drugim. Skratka, Rusija bo, ako pojde tako naprej, puščava brez civilizacije. Ali v tem mrtviju živi jedna reč, to je sovjetska diplomacija. Ko so se leta 1917. boljševiski kolodvodje poslastili vlade, zo izdal geslo: Delali bomo svetovno revolucion! In pričeli so organizirati pisarje v to svrhu in razširili so zunanje ministrstvo, tako da dandanačnji tvoji objave zunanjega ministrstva sovjetskega jedno tretjino vseh osrednjih boljševiskih uradov. Čicerin, ki se je pojaval šele za Italijo. List poroča, da je že volno ministrstvo storilo potrebne korake glede te zadeve, opozarja pa tudi politico na navezeno dejstvo, da ne bodo vršili Italijani vohunske službe v sredisti države.

Austrijski plen. LDU. Beograd, 14. avgusta. Po členu 184 t. m. ob 15.31 je došel v Beograd dr. Beneš v spremstvu ministrskega svetnika Stripla in osebnega tajnika Scheinika. Razen poslanika Kalinega ga je pričakovano, tudi objave češkoslovaškega poslanstva ter generalni konzul, zastopnik regenta dr. Momčilo Ninčić, Tihomir Popović, pomočnik ministra za zunanja dela, dalje naš poslanik v Pragi Ivan Hribar in dr. Kojič ter Svetozar Rašić. »Narodna Politika« javlja iz Beograda, da je prihod češko-slovaškega zunajega ministra dr. Beneša v zvezi z upoznavanjem zvezne s skošljavo in Jugoslavijo. Vsi tozadovni sklepi bodo objavljeni, ker vlada noči izvravne vse težkoče.

Poset dr. Beneša. Dne 14. t. m. ob 15.31 je došel v Beograd dr. Beneš v spremstvu ministrskega svetnika Stripla in osebnega tajnika Scheinika. Razen poslanika Kalinega ga je pričakovano, tudi objave češkoslovaškega poslanstva ter generalni konzul, zastopnik regenta dr. Momčilo Ninčić, Tihomir Popović, pomočnik ministra za zunanja dela, dalje naš poslanik v Pragi Ivan Hribar in dr. Kojič ter Svetozar Rašić. »Narodna Politika« javlja iz Beograda, da je prihod češko-slovaškega zunajega ministra dr. Beneša v zvezi z upoznavanjem zvezne s skošljavo in Jugoslavijo. Vsi tozadovni sklepi bodo objavljeni, ker vlada noči izvravne vse težkoče.

Austrijski plen. LDU. Beograd, 14. avgusta. Po členu 184 t. m. ob 15.31 je došel v Beograd dr. Beneš v spremstvu ministrskega svetnika Stripla in osebnega tajnika Scheinika. Razen poslanika Kalinega ga je pričakovano, tudi objave češkoslovaškega poslanstva ter generalni konzul, zastopnik regenta dr. Momčilo Ninčić, Tihomir Popović, pomočnik ministra za zunanja dela, dalje naš poslanik v Pragi Ivan Hribar in dr. Kojič ter Svetozar Rašić. »Narodna Politika« javlja iz Beograda, da je prihod češko-slovaškega zunajega ministra dr. Beneša v zvezi z upoznavanjem zvezne s skošljavo in Jugoslavijo. Vsi tozadovni sklepi bodo objavljeni, ker vlada noči izvravne vse težkoče.

Raznejitvena komisija. se je danes popoldne sestala v Mariboru k svoji prvi seji. Na tej seji se je komisija konstituirala. Nato se je razpravljalo o delu, ki ga ima komisija rešiti. Prihodnja seja bo v pondeljek od desetih dopoldne.

Laški špioni. »Tribuna« poroča, da je bilo v Beograd poslano večje število golobov, da bi prenali pošto za Italijo. List poroča, da je že volno ministrstvo storilo potrebne korake glede te zadeve, opozarja pa tudi politico na navezeno dejstvo, da ne bodo vršili Italijani vohunske službe v sredisti države.

Laško - jugoslovenska pogajanja? »Il Giornale d' Italia« poroča: V političnih krogih se trajno vdržuje vest, da minister za zunanje stvari, grof Sforza, ni odgovarjal v Benetke v svrhu poseta tamošnje razstave, temveč da se snide tamkaj z jugoslovenskimi diplomatskimi zastopniki. Delstvo je, da je bil conte Sforza v odsekute zunanje stvari formalno vprašan, kako in kajda se pritoči pogajanja z Jugoslovenci. Soprse je izjavil, da se

rane dohodke in dobro pozicijo. Ta aparat more delovati proti zapadu, zato pravi Čicerin: »Na zapadu ne bomo delali revolucije, ta se niso pripravljena. Naša bodočnost je v Aziji.« In tako se boljševoštvo nagiba proti Aziji v resnici. Vzbuja nemire v Perziji, v Afganistanu, v Indiji, poslužuje se nacionalističnih gesel, islams, odpora proti angleški vladi in drugih takih sredstev, o katerih upa, da se bo škodovalo evropski moči. Kam to vodi, je razvidno. — *

no iz tega: Brusilov je prosil, da se mu pošljejo pojačanja proti Poljakom na Dnestr. Čicerin je odgovoril: Imam pripravljenih 40.000 mož ali ti vam mnogo ne bodo pomagali. Morem pa škodovati Angliji. In poslal je to armado, da bi zasedla Enzel v Perziji. Brusilov pa ni mogel voditi dobro ofenzivo proti Poljakom. To je blaznost ali to je sistem. Blaznost pa prevladuje in Rusija pod njim pada vedno globlje.

Politične vesti.

= **Sestanek političnih organizacij JDS.** v Ljubljani se vrši v torek dne 17. avgusta ob 6. zvečer na magistratu na posvetovalnicu. Polnoštivalna udeležba nujno potrebna.

= **Zenska volilna pravica in Ljubljana.** Blagov Ljubljani, blagov pametnim zakonodajalcem! Velikansko pridobitev pomenu novi občinski volilni red, ki nima prav nobenega drugega imena, kakor pripomoči klerikalcem tudi do odločne besede v mestih in trgih. Tako bo imela Ljubljana po novem občinskem volilnem redu 28.000 volilcev in 16.000 volilk. Da bo ed volilkim prav veliko število tercijalk - drugih stebričev klerikalizma, za to so vrbeli oni, ki so skrupulci ta zakonski učrti.

= **Dunajsko naše poslanstvo.** Z ozirom na to, da je mirovna pogodba ratificirana, je kraljevna vlada ustavnova na Dunaju poslanstvo in imenovala za opravnika dr. Miroslava Jankoviča, ki je svoje overilno pismo izročil nemško - avstrijskemu tajniku za zunanje zadave dr. Rennerju.

= **Nove krize.** LDU. Zagreb, 14. avgusta. »Novost« prinašajo informacije iz Beograda, da je rešitev krize zopet zastala. Radi uvdgnečega članka zagrebške »Rječice« pod naslovom »Gosenice« je sklenil dr. Drinkovič, da poda svojo posebno demisijo. Radi agresivnosti demokratov bo prešel Narodni klub v opozicijo. Dr. Drinkovič bo stopil v novi kabinet samo tedaj, ako ga bo v to prisili Narodni klub. Enako je tudi z dr. Ninčičem, ki ne bo vstopil v novi kabinet, ker smatra, da je bilo njemu izraženo nezaupanje do voljenega delnega svobodnega izvoza in ker se je preprečil njegov načrt o osrednji izvozni centrali. Posebno pa vzbudila pozornost pismo bana dr. Laginje, ki zahteva, naj se revidira doseženi sporazum. Ljubo Davidovič je izjavil, da demokrati odklanjajo vsako odgovornost za zavlačevanje pogajanj in da smatrajo s svoje strani pogajanja za dovršena, aka pa se bodo vseeno zavlekla, bodo to smatrali za oškodovanje narodnih koristih ter objavili vzroke tega zavlačevanja.

= **Kriza in Jugoslovenski klub.** Jugoslovenski klub je javil ministrskemu predsedniku, da je pripravljen podpisati zapisnik sporazuma po svojem zastopniku ministri dr. Korošcu. = **Pogajanja za koncentracijo.** Včeraj so imeli posamezni klubi parlamentarne in demokratske zajednice sejo, na kateri so razpravljali o sestavi koncentracijske vlade. Politični krogi trdijo, da bo trajalo še nekoliko dni, da se poslanci končno veljavljajo zedinjeno: upajo, da incident z Narodnim klubom odnosno radi pisanja demokratskih listov proti Drinkoviču in Stojanoviču ne bo imel posebnega vpliva, tako da se bodo dovesti do katastrofe ter se tudi ureditev obmejnega vprašanja ne bo mogoča preprečiti, ako si v Italiji ne pridobi tak spoščevanje in vpoštevanje zahtevane našega naroda. Ravn tako pa je tudi za nas potrebno, da gojimo medsebojno vzajemnost velikega trodnege naroda. Govornik se je nato prepeljal z begunškim in izseljenškim vprašanjem. Mnogoštevilno občinstvo je predstavil dr. Wilfanu prisrečen sprejem in mu po dokončanem predavanju z burnim ploskanjem izrazilo svojo zahvalo. Dr. Wilfan odpotuje jutri v Zagreb.

= **Samolzoved laških socialistov.** V zadnjem času se je razvila med glasiloma laške socialne demokracije v Trstu, »Lavoratorjem« in divizijsko nacionalistično, predvčerajšnjem Orlandovi, včeraj Nitjevi, danes pa Giolittijevi vladu roko izajočo »Nazione« zelo zanimiva polemika o »protinacionalnem« delovanju socialistov. »Lavoratore« odgovarja v daljšem članku nacionalističnemu listu in ta odgovor je v nekaterih točkah tako značilen, da ga je treba zabeležiti; saj pa tudi kaže v prejšnjih tistih, kateri bi radi celo še dandanes zlorabilili naše ljudstvo za svoje nečiste strankarske name, kazoč se mu »domače«, »naše«. »Lavoratore« članek govori tako jasno, da more biti nobenega dvoma več: laška socialistična demokracija je najhujša sovražnica našega narodnega ujednoljanja, ker z vsemi svojimi silami dela na to, da se naš narod, živeč pod laškim jarom, čim preje pričenči laškemu sosedu in izgine v italijskemu, čigar obramba je, tako pravi »Lavoratore« — stvar soči - demokratske stranke. »Lavoratore« piše: »Kdo v resnici dela dobro italijskemu narodu, ker mu ustvarja prijatelje in kdo sovražnike? Kdo ustvarja simpatije, kdo antipatie, proti naši državi? Vi, gospodje, pri »Nazione« vidite v vsakem Slovenu, ki živi v teh krajih, sovražnika, mil pa vidimo delavca, ki ga je treba izpremeniti v prijatelja naše stvari, ki je stvar vsega italijskega delavstva. Mi hodimo med slovenske delavce, da jih izobrazimo, poučimo, povzdignemo, da ponibimo zlohotno sovražnost in maščevalnost, dočim pa vi s svojimi spisi ustvarjate in podkurate tega zlohotnega duha in provzročate s tem mržnjo proti našemu (laškemu) narodu. V naših sindikatih v Trstu, Istri, na Goriskem, v popolnoma laških in popolnoma slovenskih krajih, ne hoteči čuli nikdar sovražne besede, nikdar prezirljive besede proti nobenemu narodu. Povsod najdeti delavstvo občin, edino ko brate, ki se vedajo med seboj ko bratje, ki se smatrajo za brate. Ali se naš rod na ta način brani ali izdaja?« Potem pa nadaljuje list: »Z neko nacionalistično zlobnostjo nas vprašujejo često, kje so to sestavljeno, s katerimi so si nadeli našo, da delujejo med slovenskimi narodoma za sprawo z laškim prebivalstvom. Navesti bi mogli tisoč imen neznanih delavcev na kmetih in v delavnicah. Imenujmo naj dva znanejša sodruga: Tuma in Regent. Ta dva naša vrila sodruga sta bila med prvimi, ki sta se uveljavila slovenskemu imperijalizmu, ki je leta 1918. zahtevala priključitev Trsta in vse Juliscevje k Jugoslaviji. Ta dva sodruga sta bila med tistimi, ki so zavrnili vsako sodelovanje s slovenskimi narodnimi svetmi. Ko se je jugoslovenska socialistično-demokratska stranka šla izgubljati v kompromisu s slovenskimi nacionalicami, sta sodruga Tuma in Regent skupaj z drugimi komunisti pričela krepko agitacijo proti socialističnemu patriottom in zahtevala izključitev iz stranke. V čast nam je, da tema zavrnjena in pogumno socialistično delujemo v isti stranki za iste cilje. Takoj po prihodu italijskih čet in Trst, se je sodrugo Regent in Tum in zelo velikemu številu drugih, npr. delavcev za konstitucijsko stvar, posrečilo pridružiti vrg slikevne socialistike, da so vstopili v italijsko socialistično stranko, to se pravilno.«

= **Raznejitvena komisija.** se je danes popoldne sestala v Mariboru k svoji prvi seji. Na tej seji se je komisija konstituirala. Nato se je razpravljalo o delu, ki ga ima komisija rešiti. Prihodnja seja bo v pondeljek od desetih dopoldne.

= **Laški špioni.** »Tribuna« poroča, da je bilo v Beograd poslano večje število golobov, da bi prenali pošto za Italijo. List poroča, da je že volno ministrstvo storilo potrebne korake glede te zadeve, opozarja pa tudi politico na navezeno dejstvo, da ne bodo vršili Italijani vohunske službe v sredisti države.

= **Laško - jugoslovenska pogajanja?** »Il Giornale d' Italia« poroča: V političnih krogih se trajno vdržuje vest, da minister za zunanje stvari, grof Sforza, ni odgovarjal v Benetke v svrhu poseta tamošnje razstave, temveč da se snide tamkaj z jugoslovenskimi diplomatskimi zastopniki. Delstvo je, da je bil conte Sforza v odsekute zunanje stvari formalno vprašan, kako in kajda se pritoči pogajanja z Jugoslovenci. Soprse je izjavil, da se

pošljejo pojačanja proti Poljakom na Dnestr. Čicerin je odgovoril: Imam pripravljenih 40.000 mož ali ti vam mnogo ne bodo pomagali. Morem pa škodovati Angliji. In poslal je to armado, da bi zasedla Enzel v Perziji. Brusilov pa ni mogel voditi dobro ofenzivo proti Poljakom. To je blaznost ali to je sistem. Blaznost pa prevladuje in Rusija pod njim pada vedno globlje.

italijanski narod, za italijsko državo, to je italijski patriotizem, italijski nacionalizem prav, napravljeno proti italijski državi nacionalizem! To je tisti italijski državni nacionalizem, ki zahteva za Italijo naše jugoslovensko zasedeno ozemlje, ne da bi imelo ljudstvo pravice Izredni se samo o svoji državni pravljadosti, saj se Tuma in Regent s svojim vstopom v laško socialistično-demokratisko stranko naravnost odrekla vsemu, kar veže in kar naj bi vezalo naš narod v zasedenem ozemlju z ostalo celoto naroda, priznavajoč in sprejemajoč sedanje stanje za končnovljavo. »Nazione« pa res delo hudo krvivo socialistično-demokrati, ko ih obrekuje kot izdajalce domovine; saj je vendar jasno, da so najboljši italijski patriot. To je hotel dokazati »Lavoratore« in dokaz mu je tudi res uspel v polnem obsegu!

= **Giolittijev sestanek s von Simmonsem.** Milanska »Sera« poroča iz Berna,

